

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1971-1972.

11 FEBRUARI 1972.

**Voorstel van wet
tot aanvulling van de archiefwet.**

TOELICHTING

Er heerst enige onzekerheid over de tijd gedurende welke het Rijksarchief niet toegankelijk is voor het publiek.

Zo heeft de Minister van Nationale Opvoeding onlangs besloten dat bepaalde stukken betreffende de Duitse bezetting van 1914-1918 niet vóór het jaar 2.028 open worden gelegd voor de navorsers. Men heeft het gissen naar de redenen van die vreemde beslissing.

Na de neerlegging van deze archiefstukken in het Rijksarchief worden zij nog minder toegankelijk dan toen zij onder de Commissie voor het oorlogsarchief ressorteerden. Met andere woorden, hoe meer jaren er verlopen, hoe geheimmer het archief wordt.

Andere paradoks : door het instellen van een Onderzoekscentrum bevordert de Regering de studie van de geschiedenis van de tweede wereldoorlog, maar zij maakt de taak van de navorsers onmogelijk.

Het is juist dat geen enkele wet bepaalt op welk tijdstip het officieel archief kan worden opengesteld voor het onderzoek door de historici.

Dit voorstel van wet wil die leemte opvullen.

Een termijn van 30 jaren schijnt verenigbaar te zijn met het algemeen belang zowel als met het belang van de particulieren.

Maar prive-personen die archiefstukken, welke zij bezitten, aan het archief overmaken, zouden evenwel het recht moeten hebben een andere termijn te bepalen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

11 FEVRIER 1972.

**Proposition de loi
complétant la loi relative aux archives**

DEVELOPPEMENTS

Une certaine incertitude se manifeste quant à la période pendant laquelle les Archives du Royaume ne peuvent être accessibles au public.

C'est ainsi que récemment le Ministre de l'Education nationale a estimé que certains documents relatifs à l'occupation allemande de 1914-1918 ne pourraient être accessibles aux chercheurs avant l'an 2028. On se perd en conjectures sur les motifs de cette étrange décision.

Du fait de leur dépôt aux Archives du Royaume, ces documents deviennent moins accessibles que du temps où ils dépendaient de la Commission des Archives de la Guerre. En d'autres termes, plus les années ont passé, plus les archives deviennent secrètes.

Autre paradoxe : le Gouvernement, en instituant un Centre de recherches, favorise les études sur l'histoire de la seconde guerre mondiale, mais rend impossible la tâche des chercheurs.

Il est vrai qu'aucune disposition légale ne détermine à quel moment les archives officielles peuvent être livrées aux recherches des historiens.

La présente proposition de loi tend à combler cette lacune.

Le délai de trente ans semble concilier l'intérêt général et l'intérêt des particuliers.

Il convient toutefois de permettre aux particuliers qui remettraient aux archives des pièces dont ils sont propriétaires de stipuler un délai différent.

N. HOUGARDY.

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Artikel 4 van de Archiefwet van 24 juni 1955 wordt aangevuld als volgt :

« Het publiek kan van de bescheiden inzage nemen uiterlijk 30 jaar na de neerlegging ervan.

» Wanneer de bescheiden in het archief worden geplaatst door privé-personen, hebben deze het recht een andere termijn te bepalen. »

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 4 de la loi du 24 juin 1955 relative aux Archives est complété par la disposition suivante :

« Les documents sont accessibles au public au plus tard trente ans après leur dépôt.

» Lorsque les documents sont versés aux Archives par des personnes privées, elles ont la faculté de stipuler un délai différent. »

N. HOUGARDY.

M. TOUSSAINT.

R. VREVEN.